

Rättsfallssamlingen

Yttrande 1/15

Yttrande enligt artikel 218.11 FEUF

”Yttrande enligt artikel 218.11 FEUF – Förslag till avtal mellan Kanada och Europeiska unionen – Överföring från unionen till Kanada av uppgifter om flygpassagerare – Korrekta rättsliga grunder – Artiklarna 16.2, 82.1 andra stycket d och 87.2 a FEUF – Förenlighet med artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Sammanfattning – Domstolens yttrande (stora avdelningen) av den 26 juli 2017

1. *Internationella avtal – Ingående – Domstolens yttrande – Föremål – Frågor rörande ett avtals materiella eller formella giltighet enligt fördraget – Avtalets förenlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna*

(Artiklarna 6.1 FEU, 217 FEUF och 218 FEUF)

2. *Institutionernas rättsakter – Val av rättslig grund – Kriterier – Unionsrättsakt som tjänar två syften eller har två beståndsdelar – Hänvisning till det huvudsakliga syftet eller den huvudsakliga beståndsdelan – Syften eller beståndsdelar som är oskiljaktigt förbundna med varandra – Kumulering av rättsliga grunder – Gränser – Oförenliga förfaranden*

3. *Internationella avtal – Avtal ingångna av unionen – Ingående – Avtalet mellan EU och Kanada om överföring och behandling av passageraruppgifter – Rättslig grund – Inverkan av protokollen nr 21 och nr 22 om Förenade kungarikets, Irlands och Danmarks ställning, vilka utgör bilagor till EU- och EUF-fördragen – Avtalet är inte tillämpligt på Danmark*

(Artiklarna 16.2 FEUF och 87.2 a FEUF; protokollen nr 21 och nr 22 som utgör bilagor till EU- och EUF-fördragen)

4. *Internationella avtal – Avtal ingångna av unionen – Ingående – Avtalet mellan EU och Kanada om överföring och behandling av passageraruppgifter – Avtal som syftar till att säkerställa den allmänna säkerheten och att skydda uppgifter om flygpassagerare – Rättslig grund – Artikel 16.2 FEUF, jämförd med artikel 87.2 a FEUF*

(Artiklarna 39 FEU, 16.2 FEUF och 87.2 a FEUF; protokollen nr 21 och nr 22 som utgör bilagor till EU- och EUF-fördragen; förklaring nr 21 som utgör en bilaga till EU- och EUF-fördragen)

5. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Tillämpningsområde – Behandling av uppgifter om flygpassagerare som utförs i enlighet med ett internationellt avtal mellan unionen och ett tredjeland – Omfattas – Nödvändigt att säkerställa en skyddsnivå för grundläggande friheter och rättigheter som motsvarar den som garanteras i unionen – Omfattning*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8; Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46, artikel 25.6)

6. *Internationella avtal – Avtal ingångna av unionen – Ingående – Avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av passageraruppgifter – Ingrepp i rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd av personuppgifter – Skyldighet att begränsa ingreppet till vad som är strikt nödvändigt – Omfattning*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8)

7. *Grundläggande rättigheter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Begränsning av utövandet av rättigheter och friheter som föreskrivs i stadgan – Villkor – Krav på att begränsningen ska vara föreskriven i lag – Omfattning*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 52.1)

8. *Grundläggande rättigheter – Skydd av personuppgifter – Behandling på grundval av den berörda personens samtycke eller någon annan legitim och lagenlig grund. – Begreppet lagenlig – Avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Omfattas*

(Artiklarna 218.6 a v FEUF och 294 FEUF; Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 8.2 och 52.1)

9. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Ingrepp – Skäl – Skydd av den allmänna säkerheten mot terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet – Tillåtet*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8; Europaparlamentets och rådets direktiv 2016/681, artiklarna 6.4, 7.6 och 13.4)

10. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Känsliga uppgifter – Nödvändigt att det lämnas en precis och underbyggd motivering, vilken grundar sig på andra skäl än skyddet av den allmänna säkerheten mot terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7, 8, 21 och 52.1)

11. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Iakttagande av proportionalitetsprincipen – Automatisk behandling av uppgifter – Bedömning som grundar sig på modeller, kriterier och databaser som används för att genomföra denna behandling*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8)

12. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Iakttagande av proportionalitetsprincipen – Behandling som är förenlig med syftena med Chicagokonventionen – Tillåtet*

13. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Iakttagande av proportionalitetsprincipen – Nödvändigt att föreskriva klara och precisa regler för tillgång till och användning av uppgifterna – Omfattning*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8)

14. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Iakttagande av proportionalitetsprincipen – Lagring och användning av uppgifter under passagerarnas vistelse i tredjelandet – Minimikrav*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8)

15. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Skydd av personuppgifter – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Iakttagande av proportionalitetsprincipen – Lagring av uppgifter efter att passagerarna rest tillbaka till tredjelandet – Otillåtet – Undantag – Passagerare som utgör en risk med avseende på terrorism eller allvarlig gränsöverskridande brottslighet*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 8)

16. *Grundläggande rättigheter – Respekt för privatlivet – Iakttagande i samband med behandlingen av personuppgifter – Skyldighet att ge den berörda personen tillgång till de uppgifter som rör vederbörande för att kunna kontrollera att de är riktiga och lagenliga – Omfattning – Unionen ingår ett avtal med ett tredjeland om överföring och behandling av uppgifter om flygpassagerare – Nödvändigt att föreskriva att passagerarna informeras om överföringen och användningen av deras uppgifter*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 7 och 47 första stycket)

17. *Grundläggande rättigheter – Skydd av personuppgifter – Kontrollmyndigheter – Krav på oberoende ställning – Föremål*

(Artikel 16.2 FEUF; Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 8.3)

1. Bestämmelserna i ett internationellt avtal som unionen har ingått i enlighet med artiklarna 217 och 218 FEUF utgör en integrerad del av unionens rättsordning från och med avtalets ikraftträdande. Bestämmelserna i ett sådant avtal måste därför vara fullständigt förenliga med fördragen samt med de konstitutionella principer som följer av dem. Artikel 218.11 FEUF syftar i detta sammanhang till att förekomma de komplikationer som skulle uppstå till följd av att talan väcks vid domstolen avseende frågan huruvida internationella avtal som är bindande för unionen är förenliga med fördragen. Ett avgörande från domstolen, i vilket det – sedan ett för unionen bindande internationellt avtal ingåtts – eventuellt konstateras att det avtalet med hänsyn till innehållet eller förfarandet för dess ingående är oförenligt med bestämmelserna i fördragen, skulle nämligen orsaka allvarliga svårigheter, inte bara inom unionen, utan även med avseende på internationella relationer, och innebära risk för skada för alla berörda parter, däribland tredjeland. Med hänsyn till syftet med det förfarande som föreskrivs i artikel 218.11 FEUF är risken i sig för en sådan ogiltigförklaring tillräcklig för att motivera en begäran om yttrande från domstolen.

Inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 218.11 FEUF måste således samtliga frågor som kan ge upphov till tvivel beträffande avtalets materiella och formella giltighet i förhållande till fördragen, kunna prövas. Bedömningen av huruvida ett avtal är förenligt med fördragen kan därvidlag inte enbart bero på bestämmelserna om unionens befogenhet, förfarande eller institutionella

organisation, utan även på bestämmelser i den materiella rätten. Det förhåller sig på detta sätt med frågan huruvida ett internationellt avtal är förenligt med artikel 6.1 FEU och följaktligen med de garantier som är stadfästa i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom stadgan har samma rättsliga status som fördragen.

(se punkterna 67, 69, 70 och 74)

2. Se yttrandet.

(se punkterna 76–78)

3. Det är uteslutet att använda två rättsliga grunder om förfarandena är oförenliga med varandra. En skillnad beträffande omröstningsreglerna i rådet kan i detta sammanhang leda till oförenlighet mellan de aktuella rättsliga grunderna.

När det gäller ett beslut av rådet om ingående av ett planerat internationellt avtal, grundat på artikel 16.2 FEUF och artikel 87.2 a FEUF, följer det inte av protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa och protokoll nr 22 om Danmarks ställning, vilka utgör bilagor till EU- och EUF-fördragen, att det föreligger en sådan oförenlighet. Vad gäller protokoll nr 21 gäller nämligen, med hänsyn till att Irland och Förenade kungariket har förklarat att de önskar delta i antagandet av det nämnda beslutet, att bestämmelserna i det protokollet kommer att sakna inverkan på omröstningsreglerna i rådet, för det fall att både artikel 16.2 FEUF och artikel 87.2 a FEUF skulle användas som grund för beslutet.

Vad beträffar protokoll nr 22 gäller att detta protokoll syftar till att upprätta en rättslig ram för medlemsstaterna att vidareutveckla sitt samarbete på området för frihet, säkerhet och rättvisa genom antagandet, utan Konungariket Danmarks deltagande, av åtgärder som inte är bindande för den medlemsstaten, samtidigt som Konungariket Danmark ges möjlighet att delta i beslut om åtgärder på detta område och att bli bundet av dessa åtgärder under de förutsättningar som föreskrivs i artikel 8 i nämnda protokoll. Beslutet om ingående av det planerade avtalet måste grunda sig både på artikel 16 FEUF och artikel 87 FEUF och det omfattas således av kapitel 5 i avdelning V i tredje delen i EUF-fördraget. Detta innebär i föreliggande fall att Konungariket Danmark i enlighet med artiklarna 2 och 2a i protokoll nr 22 varken kommer att vara bundet av bestämmelserna i beslutet eller av det planerade avtalet. För övrigt kommer Konungariket Danmark i enlighet med artikel 1 i protokollet inte att delta i antagandet av beslutet. I föreliggande fall kan protokoll nr 22 således inte medföra annorlunda omröstningsregler i rådet för det fall både artikel 16.2 FEUF och artikel 87.2 a FEUF används som rättslig grund.

(se punkterna 78, 107, 109–111, 113 och 117)

4. Med hänsyn till såväl syftena med som innehållet i det planerade avtalet mellan Kanada och Europeiska unionen om överföring och behandling av passageraruppgifter, har detta avtal två beståndsdelar, varav den ena avser nödvändigheten av att garantera den allmänna säkerheten och den andra avser skyddet för passageraruppgifter. Dessa två beståndsdelar är oskiljaktigt förbundna med varandra och ska således båda två anses vara väsentliga. Det planerade avtalets innehåll består nämligen till stor del av utförliga regler som garanterar att överföringen av passageraruppgifter till ett tredjeland i syfte att de ska användas för ändamål hänförliga till skyddet av den allmänna säkerheten, sker på villkor som överensstämmer med skyddet av personuppgifter.

Under dessa omständigheter hänför sig beslutet att ingå det planerade avtalet i första hand direkt till det syfte som eftersträvas med artikel 16.2 FEUF. Den bestämmelsen utgör, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 FEU, den korrekta rättsliga grunden när skyddet av personuppgifter är ett av de väsentliga syftena med eller en av de väsentliga beståndsdelarna i de regler som unionslagstiftaren antagit, inbegripet regler inom ramen för antagandet av åtgärder som omfattas av

EUF-fördragets regler om straffrättsligt samarbete och polissamarbete, vilket bekräftas av artikel 6a i protokoll nr 21 och artikel 2a i protokoll nr 22 samt förklaringen om skydd av personuppgifter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete, vilken fogats till slutakten från den regeringskonferens som antagit Lissabonfördraget.

Nämnda beslut ska även grundas på artikel 87.2 a FEUF. I den bestämmelsen föreskrivs att, vid tillämpningen av artikel 87.1 FEUF enligt vilken unionen ska utveckla ett polissamarbete mellan alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna, får parlamentet och rådet föreskriva åtgärder om insamling, lagring, behandling, analys, och utbyte av relevant information. Relevant information, i den mening som avses i artikel 87.2 a FEUF, avseende förebyggande, upptäckt och utredning av brott kan innefatta personuppgifter. Dessutom kan orden "behandling" och "utbyte" av personuppgifter omfatta både överföring av sådana uppgifter till behöriga myndigheter i medlemsstaterna och dessa myndigheters användning av uppgifterna. Den omständigheten att passageraruppgifterna inledningsvis samlas in i kommersiellt syfte av lufttrafikföretagen och inte av en myndighet som är behörig inom området för förebyggande, upptäckt och utredning av brott, hindrar inte att även denna bestämmelse utgör en korrekt rättslig grund för rådets beslut om ingående av det planerade avtalet.

(se punkterna 90, 92, 94–96, 98, 99 och 101)

5. De olika behandlingar som uppgifter om flygpassagerare kan bli föremål för enligt ett planerat internationellt avtal mellan unionen och ett tredjeland, det vill säga överföring av uppgifterna från unionen till tredjelandet, åtkomst till uppgifterna i syfte att använda dem samt lagringen av uppgifterna påverkar den grundläggande rätten till respekt för privatlivet, vilken är garanterad i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna rätt gäller nämligen varje uppgift avseende en identifierad eller identifierbar fysisk person. Dessutom omfattas behandlingarna av passageraruppgifter även av artikel 8 i stadgan på grund av att de utgör behandlingar av personuppgifter i den mening som avses i den artikeln och de måste därför uppfylla de krav på skydd av uppgifter som följer av den artikeln.

Rätten till skydd av personuppgifter kräver bland annat att den höga nivå för skydd av grundläggande fri- och rättigheter som följer av unionsrätten vidmakthålls vid överföring av personuppgifter från unionen till ett tredjeland. Även om de medel som detta tredjeland använder för att säkerställa en sådan skyddsnivå kan skilja sig från dem som används inom unionen för att säkerställa iakttagandet av de krav som följer av unionsrätten måste dessa medel dock visa sig i praktiken kunna säkerställa ett skydd som är väsentligen likvärdigt med det skydd som garanteras inom unionen.

Detta krav, på en skyddsnivå avseende grundläggande rättigheter och friheter som motsvarar den nivå som garanteras i unionen, äger samma giltighet i det fallet att passageraruppgifter överförs från tredjelandet till andra tredjeländer, i syfte att förhindra att den skyddsnivå som föreskrivs i avtalet kan kringgås genom överföringar av personuppgifter till andra tredjeländer och i syfte att vidmakthålla den skyddsnivå som unionsrätten erbjuder. Under dessa omständigheter kräver en sådan överföring antingen att det finns ett avtal mellan unionen och det berörda tredjelandet som är likvärdigt med det planerade avtalet, eller att kommissionen har meddelat ett beslut enligt artikel 25.6 i direktiv 95/46 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, i vilket det konstateras att det berörda tredjelandet säkerställer en adekvat skyddsnivå, i den mening som avses i unionsrätten, och vilket omfattar de myndigheter till vilka överföringen av passageraruppgifter är planerad.

(se punkterna 122, 123, 134 och 214)

6. Utlämnande av personuppgifter till tredje man, såsom en myndighet, utgör ett ingrepp i den grundläggande rättighet som är stadfäst i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, oavsett vilken användning som de utlämnade uppgifterna senare blir föremål för. Det förhåller sig på samma sätt med lagringen av personuppgifter och åtkomsten till sådana uppgifter i

syfte att myndigheter ska använda sig av dem. Det har i detta hänseende föga betydelse huruvida de uppgifter som avser privatlivet är av känslig art eller huruvida de berörda har fått utstå eventuella olägenheter på grund av ingreppet eller inte.

Vad gäller ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, utgör såväl överföringen av de nämnda uppgifterna från unionen till den behöriga myndigheten i detta tredjeland som det regelverk som unionen förhandlat fram med nämnda tredjeland avseende villkoren för lagring av uppgifterna, villkoren för användning av uppgifterna, villkoren för eventuella senare överföringar av uppgifterna till andra myndigheter i samma land, Europol, Eurojust, medlemsstaternas rättsliga myndigheter eller polismyndigheter eller myndigheter i andra tredjeländer ingrepp i den rättighet som är garanterad i artikel 7 i stadgan. Dessa åtgärder utgör på samma sätt ett ingrepp i den grundläggande rätten till skydd för personuppgifter som är garanterad i artikel 8 i stadgan, eftersom de utgör behandling av personuppgifter.

De rättigheter som stadfästs i artiklarna 7 och 8 i stadgan är emellertid inte några absoluta rättigheter, utan måste bedömas utifrån deras funktion i samhället. Skyddet av den grundläggande rätten till respekt för privatlivet på unionsnivå kräver att undantag från och begränsningar av skyddet för personuppgifter ska inskränkas till vad som är strängt nödvändigt. För att uppfylla detta krav måste därför den lagstiftning i vilken ingreppet föreskrivs föreskriva tydliga och precisa bestämmelser som reglerar räckvidden och tillämpningen av den aktuella åtgärden och som slår fast minimikrav, så att de personer vilkas uppgifter har överförts har tillräckliga garantier som möjliggör ett skydd mot riskerna för missbruk. Lagstiftningen måste i synnerhet precisera under vilka omständigheter och på vilka villkor en åtgärd för behandling av personuppgifter får vidtas, vilket säkerställer att ingreppet begränsas till vad som är strängt nödvändigt. Nödvändigheten av sådana garantier är av än större betydelse när personuppgifterna är föremål för automatisk behandling. Dessa överväganden äger särskild giltighet när det är fråga om skyddet av den särskilda kategori av personuppgifter som utgörs av känsliga uppgifter.

(se punkterna 124–126, 136, 140 och 141)

7. Det krav som föreskrivs i artikel 52.1 första meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om att samtliga begränsningar i utövandet av grundläggande rättigheter ska vara föreskrivna i lag, innebär att den rättsliga grund som gör ingreppet i rättigheterna möjligt själv ska definiera räckvidden för begränsningen i utövandet av den aktuella rättigheten.

(se punkt 139)

8. Ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, omfattas av begreppet lagenlig, i den mening som avses i artikel 8.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och följaktligen av artikel 52.1 i denna stadga.

Artikel 218.6 FEUF återspeglar nämligen på det yttre planet den fördelning av befogenheter mellan institutionerna som är tillämplig på det interna planet och upprättar en symmetri mellan förfarandet för antagande av interna unionsrättsliga åtgärder och förfarandet för antagande av internationella avtal, för att säkerställa att parlamentet och rådet har samma befogenheter med avseende på ett visst område, med iakttagande av den institutionella jämvikt som stadgas i fördragen. Enligt artikel 218.6 a v FEUF kräver ingåendet av internationella avtal parlamentets godkännande när avtalet täcker områden där det ordinarie lagstiftningsförfarandet enligt artikel 294 FEUF är tillämpligt på det interna planet. Detta innebär att ett sådant avtal är likvärdigt, på det yttre planet, med en lagstiftningsakt på det inre planet.

Av detta följer att överföringen av passageraruppgifter till ett tredjeland i enlighet med det berörda internationella avtalet grundar sig på en annan grund som är lagenlig i den mening som avses i artikel 8.2 i stadgan.

(se punkterna 145–147)

9. Ingrepp i de grundläggande rättigheter som är stadfästa i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som följer av ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, kan vara motiverade av ett mål av allmänt samhällsintresse i unionen och är inte av sådan beskaffenhet att de kränker det väsentliga innehållet i de nämnda grundläggande rättigheterna, under förutsättning att det planerade avtalet bland annat syftar till att trygga den allmänna säkerheten genom överföring av passageraruppgifter och användning av dessa uppgifter i bekämpningen av terroristbrott och allvarlig gränsöverskridande brottslighet. Detta mål utgör nämligen ett mål av allmänt samhällsintresse i unionen, vilket kan motivera ingrepp, även allvarliga sådana, i de grundläggande rättigheter som är stadfästa i artiklarna 7 och 8 i stadgan. För övrigt bidrar skyddet för den allmänna säkerheten till skyddet för andra människors fri- och rättigheter. I den utsträckning som en bedömning av de risker som flygpassagerare utgör, genom en analys av dessa uppgifter före passagerarnas ankomst underlättar och påskyndar säkerhets- och gränskontrollerna kan överföringen av passageraruppgifter till ett tredjeland och den senare behandlingen av uppgifterna anses vara ägnade att säkerställa uppnåendet av det mål att skydda den allmänna säkerheten som eftersträvas med det planerade avtalet.

(se punkterna 148, 149 och 151–153)

10. Vad gäller ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, gäller att varje åtgärd som grundar sig på premissen att en eller flera av de egenskaper som anges i det planerade avtalet, såsom ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, fackföreningstillhörighet, en persons hälsa eller sexualliv, i sig själv och oberoende av den berörda resenärens individuella uppträdande skulle vara relevant med avseende på syftet med behandlingen av passageraruppgifter, kränker de rättigheter som garanteras i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförda med artikel 21 i stadgan. Med hänsyn till risken för en behandling av uppgifter som strider mot artikel 21 i stadgan, kräver en överföring av sådana uppgifter till tredjelandet en precis och synnerligen underbyggd motivering, vilken grundar sig på andra skäl än skyddet av den allmänna säkerheten mot terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet. Om en sådan motivering saknas, utgör artiklarna 7, 8, 21 och 52.1 i stadgan hinder för såväl överföringen av känsliga uppgifter till Kanada som det ramverk för tredjelandets myndigheters användning och lagring av sådana uppgifter som unionen förhandlat fram med detta tredjeland.

(se punkterna 164–167)

11. När det är fråga om ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, i vilket det föreskrivs att dessa uppgifter ska behandlas automatiskt i syfte att skydda den allmänna säkerheten mot terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet, är omfattningen av det ingrepp i de rättigheter som är stadfästa i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som automatisk analys av passageraruppgifter medför, väsentligen beroende av förhandsbestämda modeller och kriterier samt de databaser som denna typ av behandlingar av uppgifter grundar sig på. De förhandsbestämda modellerna och kriterierna måste således dels vara specifika och tillförlitliga för att göra det möjligt att erhålla resultat som pekar ut enskilda mot vilka det kan föreligga en skälig misstanke om delaktighet i terroristbrott eller allvarlig gränsöverskridande brottslighet, dels vara icke-diskriminerande. De databaser mot vilka passageraruppgifterna samkörs måste vara tillförlitliga, uppdaterade och begränsade till de databaser som tredjelandet använder i bekämpningen av terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet.

(se punkterna 168 och 172)

12. Ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland går inte utöver vad som är strängt nödvändigt, i den mån som det gör det möjligt att till detta tredjeland överföra passageraruppgifter för samtliga flygpassagerare, i den utsträckning som dessa uppgifter gör det möjligt att bland annat underlätta säkerhetskontroller vid gränserna vilka alla passagerare omfattas av enligt tredjelandets lagar och andra författningar, i enlighet med artikel 13 i Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart.

(se punkterna 187–189)

13. När det är fråga om ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, gäller att för att säkerställa att lagringen av de överförda passageraruppgifterna, åtkomsten till uppgifterna för de kanadensiska myndigheter som avses i det planerade avtalet och dessa myndigheters användning av uppgifterna är begränsade till vad som är strängt nödvändigt, måste det i det planerade avtalet föreskrivas tydliga och precisa regler som anger under vilka omständigheter och på vilka villkor som nämnda myndigheter får lagra, ha åtkomst till och använda uppgifterna.

Beträffande lagringen av personuppgifter måste den aktuella lagstiftningen bland annat svara mot objektiva kriterier, vilka upprättar ett samband mellan de personuppgifter som lagras och det mål som eftersträvas. Beträffande en myndighets användning av personuppgifter som lagrats lagligen, räcker det inte att rättsakten kräver att åtkomsten till uppgifterna ska svara mot ett av rättsaktens syften, utan rättsakten måste även ange de materiella och formella villkoren som reglerar användningen.

(se punkterna 190–192)

14. När det är fråga om ett internationellt avtal som innehåller bestämmelser om lagring och användning av passageraruppgifter till dess att passagerarna lämnar det berörda tredjelandet för att bland annat underlätta säkerhets- och gränskontroller, kan lagringen och användningen av uppgifterna för detta ändamål varken vara begränsade till en bestämd krets av flygpassagerare eller underkastade ett krav på förhandstillstånd från en domstol eller en oberoende myndighet. Det nödvändiga sambandet mellan uppgifterna och det mål som eftersträvas med detta avtal föreligger således, så länge som flygpassagerarna befinner sig i det berörda tredjelandet eller ska avresa från detta land. Detta innebär att det planerade avtalet inte går utöver vad som är strängt nödvändigt enbart på grund av den omständigheten att det tillåter lagring och systematisk användning av samtliga flygpassagerares passageraruppgifter. Den systematiska användningen av passageraruppgifterna i syfte att kontrollera tillförlitligheten och aktualiteten av de förhandsbestämda modeller och kriterier vilka utgör grunden för den automatiska behandlingen av uppgifterna eller i syfte att utarbeta nya modeller och kriterier för dessa behandlingar har ett direkt samband med genomförandet av dessa kontroller och måste därför också anses inte gå utöver gränserna för vad som är strängt nödvändigt.

Beträffande användningen av passageraruppgifter under flygpassagerarnas vistelse i det berörda tredjelandet, måste en sådan användning grunda sig på nya omständigheter, då flygpassagerarna tillåtits att resa in i det berörda tredjelandet efter kontroll av deras passageraruppgifter. En sådan användning kräver således att det finns regler som föreskriver de materiella och formella villkoren för användningen i syfte att bland annat skydda uppgifterna från riskerna för missbruk. Sådana regler måste grunda sig på objektiva kriterier för att definiera under vilka omständigheter och på vilka villkor som de myndigheter i det berörda tredjelandet vilka avses i avtalet har rätt att använda uppgifterna.

När det föreligger objektiva omständigheter som gör det möjligt att anse att en eller flera flygpassagerares passageraruppgifter faktiskt skulle kunna bidra till bekämpningen av terroristbrott och allvarlig gränsöverskridande brottslighet går användningen av dessa uppgifter inte utöver vad som är

strängt nödvändigt. För att säkerställa att dessa villkor uppfylls fullt ut i praktiken, är det väsentligt att användningen av lagrade passageraruppgifter under flygpassagerarnas vistelse i det berörda tredjelandet i princip, utom i vederbörligen motiverade brådskande fall, är underkastad förhandskontroll av en domstol eller en oberoende myndighet och att domstolen meddelar sitt avgörande eller myndigheten fattar sitt beslut efter det att behöriga myndigheter framställt en motiverad ansökan, vilket särskilt kan ske inom ramen för ett förfarande för förebyggande, avslöjande eller lagföring av brott.

(se punkterna 197–202)

15. När det är fråga om ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, som innehåller bestämmelser om lagring av de nämnda uppgifterna efter att flygpassagerarna har lämnat detta tredjeland, för att skydda den allmänna säkerheten mot terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet, föreligger det, beträffande de flygpassagerare för vilka det inte har fastställts någon risk vid deras ankomst till nämnda tredjeland och fram till och med deras avresa från detta tredjeland, efter deras återresa inte ens något indirekt samband mellan deras passageraruppgifter och det mål som eftersträvas med det planerade avtalet, vilket skulle kunna motivera lagringen av dessa uppgifter. Den fortlöpande lagringen av passageraruppgifter avseende samtliga flygpassagerare efter deras avresa från det berörda tredjelandet är således inte begränsad till vad som är strängt nödvändigt. I den utsträckning som det i enskilda fall emellertid kunnat fastställas att det föreligger objektiva omständigheter som gör det möjligt att anse att vissa flygpassagerare, även efter deras avresa från det nämnda tredjelandet, skulle kunna utgöra en risk med avseende på bekämpningen av terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet framstår lagringen av deras passageraruppgifter som tillåten även efter deras vistelse i det nämnda tredjelandet. Användningen av sådana lagrade passageraruppgifter måste grunda sig på objektiva kriterier för att definiera under vilka omständigheter och på vilka villkor som de myndigheter i tredjelandet vilka avses i avtalet har rätt att använda uppgifterna. Användningen av uppgifterna måste dessutom, utom i vederbörligen motiverade brådskande fall, vara underkastad förhandskontroll av en domstol eller en oberoende myndighet, vars beslut om tillstånd att använda uppgifterna meddelas efter det att nämnda myndigheter framställt en motiverad ansökan inom ramen för ett förfarande för förebyggande, avslöjande eller lagföring av brott. Vad gäller den tid under vilken dessa uppgifter får lagras gäller att en lagringstid på fem år inte överskrider gränserna för vad som är strängt nödvändigt för att bekämpa terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet.

(se punkterna 205–209)

16. Den grundläggande rätten till respekt för privatlivet, som är stadfäst i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, innebär att den berörde kan försäkra sig om att vederbörandes personuppgifter behandlas korrekt och lagenligt. För att kunna utföra nödvändiga kontroller måste den berörda personen förfoga över en rätt att få tillgång till de uppgifter som är föremål för en behandling.

När det är fråga om ett internationellt avtal om överföring av passageraruppgifter till ett tredjeland, som unionen planerar att ingå, är det viktigt att flygpassagerarna informeras om överföringen av deras passageraruppgifter till det berörda tredjelandet och om användningen av dessa uppgifter, så snart en sådan upplysning inte är ägnad att skada de utredningar som genomförs av de statliga myndigheter som avses i det planerade avtalet. En sådan upplysning är nämligen i praktiken nödvändig för att göra det möjligt för flygpassagerarna att utöva sin rätt till tillgång till passageraruppgifter som avser dem och, i förekommande fall, till rättelse av uppgifterna samt att utöva rätten enligt artikel 47 första stycket i stadgan till ett effektivt rättsmedel inför domstol.

I de fall där det föreligger objektiva omständigheter som motiverar användningen av passageraruppgifter för att bekämpa terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet och där förhandstillstånd från en domstol eller en oberoende myndighet krävs, är det därför nödvändigt att individuellt informera flygpassagerarna. Det förhåller sig på samma sätt i de fall där flygpassagerarnas

passageraruppgifter överförs till andra statliga myndigheter eller till enskilda. En sådan upplysning får emellertid först lämnas från och med den tidpunkt då den inte längre är ägnad att skada de utredningar som genomförs av de statliga myndigheter som avses i det planerade avtalet.

(se punkterna 219, 220, 223 och 224)

17. Enligt artikel 8.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska en oberoende myndighet kontrollera att de krav som gäller för behandling av personuppgifter och som följer av artikel 8.1 och 8.2 i stadgan efterlevs. Inrättandet av en sådan oberoende myndighet är även föreskrivet i artikel 16.2 FEUF. Garantin för en sådan myndighets oberoende har till syfte att säkerställa en effektiv och tillförlitlig tillsyn av att bestämmelserna om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter följs, och den ska tolkas mot bakgrund av det syftet. Inrättandet av en sådan oberoende myndighet utgör således en grundläggande del av iakttagandet av skyddet av enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter.

(se punkterna 228 och 229)